

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9CoP/8/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8515201285
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Šebeň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8515201285.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci starostlivosti súdu o mal. L. K., nar. XX.X.XXXX, bytom u otca, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Starej Ľubovni, dieťa otca: L. K., nar. XX.X.XXXX, bytom O. XXX XX, V. XXX/XX, právne zastúpeného advokátom JUDr. Mariánom Gelenekym, so sídlom Stará Ľubovňa, Garbiarska 20 a matky: Bc. B. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXX XX, V. XXX/XX, o návrhu matky na nariadenie predbežného opatrenia na určenie výživného, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Stará Ľubovňa č. k. 4P/49/2015-15 zo dňa 24.3.2015, takto :

rozhodol:

M e n í uznesenie súdu prvého stupňa a návrh na nariadenie predbežného opatrenia z a m i e t a.

odôvodnenie:

Prvostupňový súd napadnutým uznesením nariadil otcovi mal. dieťaťa L. K., nar. XX.X.XXXX, uhrádzať výživné v nevyhnutnej miere na mal. L. K., nar. XX.X.XXXX vo výške 70,- eur mesačne vždy do 10-tého dňa toho-ktorého mesiaca vopred k rukám matky maloletého dieťaťa Bc. B. K., nar. XX.XX.XXXX, a to až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci vedenej na Okresnom súde Stará Ľubovňa pod sp. zn. 4P/34/2015.

Ako dôvod uviedol, že rodičia maloletého dieťaťa do januára 2015 žili v spoločnej domácnosti, kedy sa otec s maloletým odsťahoval ku svojim rodičom. Dňa 13.2.2015 podala matka maloletého na tamojší súd návrh na rozvod manželstva, úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu a určenie výživného. V tomto konaní vedenom pod sp. zn. 4P/34/2015 zatiaľ nebolo právoplatne rozhodnuté. V konaní o nariadení predbežného opatrenia tamojší súd uznesením č. k. 2P/16/2015-17 zo dňa 2.3.2015 zveril mal. L. na čas do rozvodu do osobnej starostlivosti matky a upravil styk otca s maloletým.

Proti tomuto uzneseniu podal otec maloletého odvolanie, o ktorom do rozhodnutia súdu nebolo rozhodnuté. Matka mala dňa 1.3.2015 nastúpiť do zamestnania v Centre voľného času v A. E. s predpokladanou mesačnou mzdou 500,- eur v hrubom. Otec je podľa matky zamestnaný v spoločnosti HO & PE FAMILY, s.r.o. a jeho mesačná mzda by mala byť vo výške 450,- až 500,- eur v hrubom. Vzhľadom na vyššie uvádzané skutočnosti mal súd za osvedčenú potrebu rozhodnúť o výške výživného v nevyhnutnej miere z dôvodu, že dieťa je v osobnej starostlivosti matky a otec nepoukazuje žiadnu čiastku na jeho výživu. Súd určil výšku výživného v nevyhnutnej miere v sume 70,- eur mesačne, pretože takto určené výživné

9CoP/8/2015

podľa názoru súdu pokryje nevyhnutné náklady na výživu maloletého dieťaťa s pripočítaním osobnej starostlivosti matky maloletého dieťaťa a jej finančného príspevku, a to do rozhodnutia súdu o určení výživného v konečnom rozhodnutí vo veci samej.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie otec dieťaťa. Navrhol napadnuté uznesenie zmeniť a návrh matky na určenie výživného v celom rozsahu zamietnuť. Alternatívne navrhol uznesenie zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na nové rozhodnutie. Ako dôvod uviedol, že aj napriek skutočnosti, že syn bol predbežným opatrením zverený na čas do rozvodu do osobnej starostlivosti matky, táto ho v skutočnosti v osobnej starostlivosti nemá, nakoľko syn odmieta byť s matkou aj napriek tomu, že otec matke v styku so synom nebráni a kedykoľvek jej umožňuje navštevovať syna. Syn aj naďalej býva s ním byte na V. ulici v O.. Celá osobná starostlivosť o syna spočíva na otcovi a matka s výchovou syna nemá žiadne výdavky. Preto nevidí otec žiaden zákonný dôvod, aby mal on matke platiť výživné na syna a je toho názoru, že matka by mala prispievať na jeho výživu. Syn s matkou komunikuje veľmi málo. Voči matke bolo začaté trestné stíhanie, a to pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Matka, ani kolízny opatrovník maloletého sa ku dňu rozhodnutia odvolacieho súdu k odvolaniu otca nevyjadrili.

Uznesenie o nariadení predbežného opatrenia nie je rozhodnutím vo veci samej. Preto odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.). Po preskúmaní napadnutého uznesenia dospel odvolací súd k záveru, že nie sú splnené podmienky pre vyhoviecie podaného návrhu.

Napriek rozsiahlej citácii platnej právnej úpravy a jej výkladu, prvostupňový súd nevystihol účel vydania predbežného opatrenia vo forme uloženia povinnosti platiť výživné.

Základným predpokladom pre vydanie predbežného opatrenia je hrozba vzniku reálnej ujmy, resp. hrozba jej zväčšovania, pokiaľ nedôjde k dočasnej regulácii právnych vzťahov medzi účastníkmi. Navrhovateľ takéhoto predbežného opatrenia musí pri podávaní návrhu osvedčiť naliehavosť potreby takejto dočasnej úpravy pomerov medzi účastníkmi. Pre vyhoviecie návrhu na vydanie predbežného opatrenia je žiaduce minimálne osvedčiť existenciu základných predpokladov pre vydanie predbežného opatrenia. Aj keď pre vydávanie predbežných opatrení je charakteristická rýchlosť rozhodovania súdov o podaných návrhoch, nemožno návrhu na vydanie predbežného opatrenia vyhovieť len na základe v ňom tvrdených skutočností bez akéhokoľvek osvedčenia ich vierohodnosti. Už vôbec nie je možné vyhovieť návrhu na vydanie predbežného opatrenia v prípade, keď zo samotného návrhu vyplývajú skutočnosti vylučujúce vyhoviecie takémuto návrhu.

Matka maloletého dňa 24.2.2015 podala na Okresnom súde Stará Ľubovňa návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým žiadala, aby súd zveril mal. L. na čas do rozvodu do jeho osobnej starostlivosti, aby upravil styk otca s maloletým a určil otcovi povinnosť platiť výživné na maloletého vo výške 100,- eur mesačne k rukám matky. Návrh týkajúci sa platenia výživného zdôvodňovala tým, že považuje navrhnutú výšku za dostatočnú a odôvodnenú uspokojovaním potrieb dieťaťa a že mesačná mzda otca je od 450,- do 500,- eur brutto. Návrh neobsahuje zmienku, akým spôsobom je zabezpečovaná výživa maloletého

v období od 13.1.2015, keď otec spolu s dieťaťom odišiel z ich dovtedajšej spoločnej domácnosti.

Predbežným opatrením vydaným v súlade s § 76 ods. 1 písm. h) O.s.p. možno nariadiť povinnosť platiť výživné v nevyhnutnej miere len tomu z rodičov, u ktorého bolo osvedčené, že si neplní svoju vyživovaciu povinnosť vôbec. To súčasne znamená, že nie je možné predbežným opatrením uložiť takúto povinnosť rodičovi, v ktorého opatere sa dieťa nachádza a ktorý si svoju vyživovaciu povinnosť evidentne plní.

Výnimku v tomto smere môže tvoriť rozhodnutie o vydaní predbežného opatrenia, ktorým sa súčasne dieťa odovzdáva do starostlivosti druhého z rodičov.

V tejto súvislosti odvolací súd skonštatoval, že v porovnaní so stavom existujúcim v čase vyhlásenia preskúmaného uznesenia, došlo k zmene pomerov spočívajúcej v tom, že Krajský súd v Prešove uznesením č. k. 23CoP/4/2015-45 zo dňa 20.4.2015 zmenil uznesenie vo výroku o zverení mal. L. do osobnej starostlivosti matky a vo výroku o úprave styku tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol. Keďže maloletý sa od 13.1.2015 nachádzal v osobnej starostlivosti otca, ktorý zabezpečuje nielen jeho výživu, ale aj uspokojenie ostatných odôvodnených potrieb, nie je za tohoto stavu daný dôvod predbežným opatrením určovať otcovi povinnosť platiť výživné na mal. L..

Preto odvolací súd v súlade s §220 O.s.p. zmenil napadnuté uznesenie a návrh na nariadenie predbežného opatrenia vo forme uloženia povinnosti otcovi platiť výživné na mal. L., zamietol.

O trovách tohto odvolacieho konania rozhodne prvostupňový súd v konečnom rozhodnutí vo veci samej (§ 145 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2005 Z. z. o súdoch).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.